

РУСКИЕ НОВИНКИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ СХС

POK V.

Нови Сад, петок 10. Августа 1928.

Ч. 30 (188)

Мертви нашо капитали.

Свята правда, же у нашим русским народу єст велько капиталу. Ту не треба розумиц лєм тот капитал, на котри ще указує, кед ще чухаюдва першні пальци правей руки — пенеж —, але ишицко добро як материялне так и душевин нашо свойствия и способносци. А тот капитал може буц мертвим и живим. (Шицко стої лєм у тим, чи ще тот капитал воопіще хаснус, и чи ще хаснує навельки виді.)

Цайнерше даю повесм о
мертвих капиталах. Мертві
капиталисти то су вам шиц-
ки тоти нашо чесни гарадове,
котри не маю ніякого або
бара мале понятіе до ви-
соких духовних народних
потребах. Правда, слава Богу,
таких єст мало, але их єст.
Вони не водаа бригу ні
о чим іншім як о умноже-
ні своєго добра, своїх
ферталіях. Дослідно тому,
не указую ніякого инте-
реса за ціце культурне и
просвітнє народне добро.
Ім свеедно чи руски дзеци
буду учыц у школах по руски
чи по япапски, чи календар
и руски новини буду ви-
ходзіц чи не.

Вони єдним словом почувствуваю піякай іншої потреби крім нассацьше, напацьше, виспацьше і зброгацьше. За тих ся, Павел уж

У нашим отечеству

Полит. положение Одношес-
ним Медзи Београдом и Загре-
бом вше баркей ше заоштрују.
Док парламент у Београду отри-
мав засиданки и приношује нај-
важнији закони, дотле опози-
ција а највећи Прибичевић лер-
ја, але не гуторја ћо заправо
жадају. Чека ће док Радиц
здрави, меджитији Радичкови вие
горше и кажди дзенъ чека ће
Његошић. До опозиционалне
коалиције приступели и двоје фе-
дералисти Трумбич и Јавелић.
Парламент њигласају закон о гра-
ђанству а тераз приходица на

шор велгутськи Моккевіці зос-
Италію, котри ушоря сдагонення
жедан обидвома державамі.

Забити у Загребу редактор
ночишох „Бдинство“ Влада Ри-
стовић, потри писат у тих нози-
њих, же би Радич и Прибичевића
требало забио. Дајши млади људи
ко забачели Ристовића у друже-
штву, нападли на њега и заби-
ли го.

Вашата хмелнрох. У бачкич Петровиц, чк у центру нашого хмелнства, стримало ще засиждание саржельюх хленю. На тим

засиданию бешедовадо не наль-
вачей и правижоз хмельчского
сокуу. Констатавало же, же це-
чи хмель прети пыж. О сайды-
тегея не були организованы, але
препендицали сисий хмель кой-
акым напекудант.

Виставка у Осеку відкрита на торжественом спосіб в інциталю. Виставки особово земледілля на «модерністичні» майданчики. Препоручаємо нашим земледілцям, да-себе іншого туту виставку и да-видіть як напереду жодерні спо-соб обраїтися жами.

У Вуковаре отстригнано в надзелю собрачки шицких сръмских катол. организација. Участвовало 3000 организованих орлох, и неколицина народу засе шицких и рапах Сръм.

Пейц путькох золо шиета.
Же би отримав свою жену и
лаззи да зше иза пут коло пивета-
чески князець Р. Нечас. Вона у-
вийти страцял ноги а тераз же
слухи зям зос жедевними про-
тезаки. Зос Паску пошод сам,
у Ізбичу му Червени крест по-
ляровал нацого зелького пса. У
Градинка досгнал інше єдного пса
и бопиніцкого кочика. Нечас зу-
томе купець кочик и так зос свогом
дружством пошод до Вуковару.
Ту досгнал інше єдного пса и тे-
раз тоти певим путькох птуху-
кою замек. Хто ала, хто же ик-
нине прижурюючи.

Згоря яс. Од Нового Саду ту Футоту візнял-отязь лес графа Палавичини. Дає 500 метера вперед отпілом рубази людськ, котрим пришла на помощ я войска, дрови и сралки жем, же би так заставновези дальше ширеня. Цо им людям почало зя руку. Огара-шретчил еден малк пастир, котри спієт рожк вагнац в єдиній дакрі, та ше велика грача запалюла и у тей супіц и горучаки дапели зе и дроси.

Предавала юрий дукати.
Позади відмежає одну жену кос
Шилу, котра предавала юрийом
шліково дукати за драги пензж.
При тей жеї вайдено ведей
також юрийих дукатах, але велико
из х проспинца.

Послѣдній влодѣй вѣс банди познатого любитеља Приччи на мено Анто Єленич судењи тих дѣлох у Загребу па когу шмерци.

Нестади дасци. У Скоцкио привјел један роботник Бјрем Јанвић, же му нестало дасци, 12 рочни син Ђорђе и 8 рочни Славко. Позивик до теразије па наиста и дума же, исе их украдли руски цигане, којтише скитају у прслідзији Таси коло Скоцкио.

Вихорза раз у тијеку.

Цена на цял рок 100 Динари.
На $\frac{1}{4}$ рока 50 Динари.
За Америку 4 долара на рок.

Рукописи и други писма треба
послац на адресу:
РУСКИ НОВИЦИ НОВИ САД
Бојанићева улица број 2.

ПРЕТИПЛАТУ НА РУСКЕ НАРОДНЕ ПРОСВИТНЕ ДРУЖДВО, РУСКИ КРСТУР (Банка).

Найкращіша мац на швеці. Так вінвела одна пані зос Земуну на мене Миріч, кед по 17 роках наїла своєго спа-ченого сина. Року 1911. жила вона щешіть зос своїм мужом и вони гвітіза дасцими Славком и Ану у Земуну, кед, одного дні нестало им, малого тророчного хлапца Славка. Шинцко гляданя встали задармо. Правила шиста-война и муж погибел. Мац встала сама зос Ану и и часто від гутірела о Славку як вон ма под лісім ухом єден чарки знає. Славка цигане украдли и предали, то тарговицу Віктору Левілові до Нешту. Хлапець же так тарговицу почавел, же го вишколювал и дал викутиць тарговица, а ик ві-знав як му меню дал му меню Рудольф і своєю преслівкою Леві. Десико сплату бешевоюко хор-ватски аж не забуло. Зос Нешту Леві ще одесьял до Бейчу а зец и до Хамбурту до Немец-кей. Ту Віктор Леві мал вельку тарговину а у ней помагал млади Рудольф. Єден агент тей фірмки Леві на меню Римак увозял ще у Земуну вон Ану Миріч и звернув ще зос ню. Вон ще чужко покорел у Хамбурту и ново-лял свою Заручницу, же би при-шила. Вона пришла там, и кед у тим дутину куникали шкіти, и послуживал сий Рудольф Леві. Акай дораз обачела, же Рудольф ма под лісім ухом таки звак як об мац притоведала як Славка. Преб-блядла и замлела; Кед пришла су себєрсповедда, том єй пришло и добре. Стари Віктор Леві до-раз випрівоведал шицко о Рудоль-фу. И так шестра наїла свого брата. Ігор ячел и машери, же би таїх пришила; але єй не по-вселя чом. Глох Миріч наїце пришла до Хамбургу, думаючи у страху, же ик мушело вяже немисце догодиц сий дзенки. По-мали сий випрівоведали о Славка и по 17 роках весела мац приту-лала свою дасцю на шершн и новинкима дивила, ше вона найкращіша мац на швеці. Всі-ни шицки думаю остат в Хам-бургу. Чудни су занеце пути

Вельки ляд падал ігрешлив
надзвіл'ю кодо Сомбора. На місці
був گруби ящі голубі ванци. У
вадзі Степар гром вдерет до
двох зланих. У однієї лійе за-
бив коня, а єдна заш згорега.
На салашу при Сомборе забив
гром земледіця Стефана Симія.
На другому вані вдерел до чардака
у хотим біло. Невагомі кукиричи

ЧИТАЙТЕ

“РУСКИ НОВИНИ”

Нашо народни писні.

Бара добре зробило наше
Р. Н. П. Дружество, же ви-
дало нашо-народин писні.
Зос тим виданьом як кед
би поставело нашому наро-
допи у Кральовини С. Х. С.
камена памятник, на як-
орим вирізани образи заслу-
житого нашого народу, же би
їх було видно, же би іще и
далеки пам'яті род (на Гори-
ци, у Галичині и на Украї-
ні) могол о віх дознаць, же
би остали жізденим поко-
льчюм и не препадли. Зос
кажду книжку, що ю вида
Р. Н. П. Д., и ми — як па-
род — вецеї вредниме, бо
нашо книжки то наш духов-
ний пленез. Слід зос тим
повесід, же книжки маю та-
ку вредносць у духовнім жи-
воте, як пенеж у матеріал-
нізм.

Народні писні мають дво-
яку вредності: *свой глас*
(арию) і *своє слова*. Слов-
а дзяліцькі писні мало-
цо вредна, але зато ёй глас
може быць красаві. А може
быць и наспак.

Я ту думам дац повесць
вс о гласох (бо іх и певе-
лько знач), але о словох, о
содержанию наших народ-
них письмох. Хтож з них
найкраснии и одкаль вони
походза? Легко будзе дац
главу одповеда на тоти два
питания, кед себс припом-
неме, все ше наша *дзялінне*
млады женя, а дзивки ше
млады *адаваю*. Любаги пис-
ці на валалох обычно скла-

даю хлапці и дзвінчата, бо того їм у разуме. Але же у нас 18. роціні хлапці уж „бачинове“, я 16. роціні дзвінчата „анді“, та вера рідко котра наша, т. е. у нас створенка, любовна писня може бути настіле красна! До 16 або 18 роках чловек інте не десці узрети, же би могол твориц писні всієї вредносци, — гоч би мал од природи велики талент за писні. У тих роках я уж писал велико писні, але кед іх неіска пренаграм, та вера на 20 габалі, лем едну мог бим охабити, як вредну, а 19 вируприц, бо у ніх зовні дзесятнясих хібах.

Ясно теди, же любовни писці, цо ше шпиваю у нашим народзе, по пайвешій часці походзя од других народох: од Словакох, як н. пр. Я парубок з Капушан, Шугом з Тренчину, Гома-ли авечки, Яй лучка, луч-ка, Понад брегі конік бе-жеці. Ишло дзівчы на воду, Лецела качичка и велі інъ-ши; од Русинах з Галицы, як н. пр., Я до леса желе-леного, Не зрубуй, не счи-пай желеного дуба, Ой ме-шацу, мешачочку — гуто-рим ту лем о тих писцьох, цо зме ўх преробля на наш язык, бо барз велью ест та-ки украінски писці, цо ше шпиваю у нашим народзе, гуч су и но прероблені на наш язык. Дзе лем прихо-

дза слова „явор“, „каліна“, „лен“, „бреги“, то уж сигурне, же тата писня не постала межам народом у Бачкей и у Сриме. Як же тоді писні пришли до нас? Вельмо єст таки, що їх нашо дідове працювали зовсім собу іші в Горніці. Так свадебні писні й дзеки любовні.

Але хтоти то тоді любовник, то сигурно не знам павесць, то би требало преванціше од народу: хтоти

"І Келіва то дерево, що спале по ро-
дю снорок, а після ця красна червона
бобка, які хтожима ти джинни любя-
чих гірської.

шо писні найдавнійше
шливалі? Редакторове „На-
родних Письмох“ були би
шо венецій прислужели за
роавой культурі нашого на-
роду, кед би шо були прев-
нали за папю найдавніші
писні, и кед би їх надали
под окремім титулом. Да-
боме, же зос тим превнова-
ньом мали би були досц
броні.

Веді писні приносили на-
чию із коляре, що не учели
на Горіці — у Ужгороду
и Прешове, а и тоди людзя,
ко приходзели гу нам з Гор-
ніці (як учителе и даяци).

1160 642

Київ і Україна у чотирнадцятій бідноті.

Дописувателі, автографах новинних „Цеили Експрес“ Мр. Гриншол був на Україні як візочний шведок описує, що видав і цо що довгат, у яких селянам стають жито земледільці под більшевиками. До Києва пришов кон багатистиців, як більшевицка влада забранела печіц били хліб на цалій Україні. Даже у центрі інтенічного краю забрали же печіц били хліб. Далей подробно описує, як більшевицка влада ніщи земледільців на Україні. И так чутредино богати земледілці мучна плацці 62% цалей порції. Зато и ис чудо, же земледілці престапаю робиц жем, окрем за свою потребу. А більшевики зато од них одбераю

жем, арештую и розштре-
люю. Але тута „болшевицка
мера“ по помага. Кед Грин-
вон питал комесарох, цо
вони думаю аробиц зос упор-
носцу земледілцох, пре хто-
рих гродки глац цалей же-
ми, достал отвіт: „Кед будзе
треба, виженчы земледіл-
цох на польо зос кнутамі
и будасме іх биц зос бичкамі,
на робя.“

И сам Гринвальд не пита:
«А кто же будзе земледіл-
цох биц? Ша большевыкса
армия то су сами земледіл-
ски синове. И хоч вони на
службы большевий, то родам-
них чувствах ище не страце-
ли, то ест, не буду синове
(большевиц, салдаты) биц іх
іх озод земледілцах. Это так
випатра большевицки "рай".
за "Нову Зорю" подал К.

пред свою імперцю як випад
вос Ватикана, — то єст зас
своїого сталного биваня:

S. Maria Maggiore — або Церква Мат. Божої Вельможі або
Ционській.

Вола ше зато велика бо
е ѕдна од највеќните римских
цркви Матери Божје — а
ест јх 80, но и ѕ лем тата
црква највеќна але е и
најстарша.

Пятого авгу́ста слави като-
лически швєт Пречисту Діву
Марію — Ше́йкну... Сет
и церкви що су пошвецені
Преч. Діви Марії Ше́йкні.
Ево, чом ще вола Преч. Діва
Марія. Підкіна 2

За време папи Ліберія, котри жил у цьтого століття, жили у Риму богати и побожни супруги без дзецеох. Шицко тово же-мське добро сцели охабійц у чесц Преч. Діви Марії, но не вінали як да го охабя. Па ше модлели гу всій; же да ше даяк візнаю, до бы Пречиста Діва Марія сама шалала ед мук на більшіє.

Образътъз Риму.

— То су тоти исти гарадичи зос палати Понтийского Пилата игемона, по Иисус Христу осудзел на смерц у Брусалиму. По тих гарадичох по ђих пет ту 28 ишол Иисус Христ штирираз горе долу гу Понтийскому Палату, вибичованы и шацак у крепи.

— А зос верху тих гарадичох Понтийски Пилат указал Иисуса Хришту народу вибичованого прогзарсј: „Се човјеки“

Тоти гарадичи дала ту до Риму пренесец свята Хелена року 328, по Христу. Тоти гарадичи су зос мраморного каменя, але су уж досці стукани, бо хто зна кельо милиони колсна та-дали по ніх клечаци не прешли. Да ше защищком вс ви-ліжу гарадичи, дали їх обло-жиц зос дескаками, а у половки узліку гарадичах су склон-

пояркти да ще види гарадичи, а подаедна є и зосцицкии одкрита, да ще може видиц и зос руку доткнуц. На едней гарадичи видно еден знак, а гваря, же то тог знак чува ще зато, бо ту кашла кре на тото место зос пресвятых рапох от бичовання Иисуса Христа.

Будучи же Иисус Хр. выходил и сходзал по тих гарадичах и зос свою криву їх покапкал, то вікто по ніх не име прейсц лем на коленох. Людас цо виднаю тоти места обично на кождай гарадичи вимодля кратку молитву, або здихню себе побожно та вигваря: Иисус Спаси мя! Тот и таки спосбиващився тих гарадичах, обдарели цали римски людоах зос великими отпустами. Гваря, же уж не єден Случай ше трафел, же хори котри церпали чи у косцих чи на ногох од реуматизма, чи мали лаяку посугу хориту

у крижох, гоч им як чешко
було дранац ше горе по твах
гарадичох, илак піс телью
жертвували і оздравели од
своїх хоротох. При тих га-
радичох бест и жали гарадичи
за случай, яке не годзен ше
чоловек аж до верха достац,
або кед ше дойдас до верха,
та ше зидзе долу по тих
малях гарадичох. Тупртих
гарадичох више стражи стой-
и томонахи — Пасіонисти —
ко ше меняю и модля своєї
молитви.

З єдного и другого боку тих гарадичок долу стоя статуй (споменики од каменя). Єдна цо представя як Юда бочка Ісуса Христа, зос тим знаком предава І. Христа живом на цю владя.

Друга слика представя як Пилат римски намистникука-
гуе Ісуса Христа юдово-ско-
му народу и прегваря: „Се
человик.“ — Ту више ест лю-
дохъ цо нацивуют отоместо.
Святи Отец Напа Пий IX.
нацивел това място даень
пред тим як бул Рим занятия
1870. Було то задні раз-

Широм швєта

Вельки потопав у Руси. По вісках, котри приходжа з Руси ріка Амур виліла на працьки дівчаки і 9 метри високо стоя вода понад свою звичайну високосц. Відтік як 50.000 пареда осстало без крові і схека пред воду. Іслі тисячи нашли свою намерц под водою.

Нове панство на життянні при немецким варошу Днівсько-шарбен догодило не тих дівоч. Збили ще два воязі, вден особова а други терховни. Налевел вден на другого і 20 побій за богої в ісці як 50 членко ранти.

Таліяньска генерал Нобіле, котри спіл прелати си-верні пал позрацел же до Риму і ту бул зос вельку параду до чеказі. У вічним люду Нобіле муштше спущиц. Там бал остал лаго на спашца шведіцкі крилатичаре. Нобіле не лецец пре даяки блукови цалі, але єщ на той діень, кед Італія побудела Австрій війну як на спомен спущиц галицьку заставу на сиверян пол. Легкомисленост Бог покаре.

Большевици будую ладі. Болгавицка руска влада одре-зела збудовані 171 ладі. Од того 46 за превозоване храні, 26 за угле а 20 за превозовано дерево. Крем того започато будовац віцей ладью за транспорт цут-нівюх.

Любов мацери. У варону Сант-Пер при Парижу пасял стень у єдній хижі, у котрой оставили самі 5 дівчаки десци. Кед наднина мац тих дівочок розважала дівери і яс отто винесла тощики десци, але вони були так непечески, же є кратки час умарли.

Нашол правду и мир. Вельки польські ученик преф. Ескеланд тих дівочок достал найменше державне одниковання за свою наукови ціла. При тим лен отримал бешеду і виновец: Глядаця церкву і мир, але я відповіді лем сінку церкву на жемі, котра постій уж 1928 роки в одесі путь до мира, котрого указув тата церква по таїні покажши. У церкви катол ест правда и мир.

Пожоц мисійом. Як пожоц мисіонаром видав Пана того розу 46 и вон мілкими лири. Наївецій жартевола на місії Америка, ісц. Італія на Французка.

Катол. Школи у Америці найтиши указую свидомосц і зарекомітів американських католиків. За свою школу вони прокшного року видали 100 мільйонів доларів. Крем горо пінчадо вони в ширківські прийоси і за державни школи. На прінціп на кожде дівчко у філадельфійській парохії придає по 20 доларів швіцькій віроісповідній церкви.

Нашим претплатніком

Модліме швіцьких наших претплатників, да претплату за тот рок памиря. Не забудемс, же єшо ногиши отримую лем зос претплату свидомих и просвіщених своїх читательюх.

Горуцше гу цей модліли и раз не им указала у сну Пречиста Діва Марія у нети час и пани Либерію, та им гвари, же на тим брешку да направя церкву Бій у часц на котрим па ютре збача шніг, котри покриє жем. И наїсце югро рано т. Й. 5. авгуаста у часу необичним спаднул шніг и покрил брешку есквілінски у Риму. На тим месце дораз направили церкву (базиліку) и далий троїке мено: „базиліка Либерія“, „базиліка од Пречистей Діви Марії Шніжній“ (Santa Maria ad Nives), и видали ю и S. Maria Magdalenae — Марія Велька, прето як сом скорей спомнул, же тата церква с найвекови у Риме у часц Пречистей Діви.

Церква є длигока 85 мет, а широка 18 метерито сдна єдина церква, котра затри-мала найвесьмій свой облик старински. Церква єша дзвел у три часди (ладі) роздзе-лена є зос прекрасними би-ліми слупами од мрамора,

тоти слупи пропенони зос поганського храма богині Юнони Луцини, що ю стари поганські римляни почитовали. У штред церкви зос боках видно два каплічки. Задного боку а то зос правого, вона є каплічка Сикстинска, а влівого каплічка Боргесе.

Главни олтар направлений од порфира. Под главним олтаром чуваю ще міножество святих мощи, а медзя ніх видно главу св. апостола Петра и плецо св. апостола Павла и мощи од св. Єванг. Марка и Йоана Богослова Євангелиста. За олтаром у кристалній судані зос златом украшено сестнайдорогоцнійши скарб що єшо ту чува. А то єст: чува єшо ту 5 фалати дески зос вертепа вифлеемского, що в них були зробени яшелька у котрих новонароджені Краль щвєта Ісус Христос малюю бул положени. Яшелька єша волаю латински praesaeare, на туту церкву волаю: Базили-

Приклад младого Оригена.

Оцці младого Оригена св. Леопід пре святу виру буд руцени до цемніці. Вон спавло и през страху бранел свою виру у Рослятого Христа Господа и пре то буд осудзени на шмерц.

Але вон мал велику фамилю. Найбажай спомеданніків своїх дівочецеро дівочок любел своїго найстаршого сина Оригена. То було чудесне десциро. Уж як дівчоц рочни хлапец знал цале Святе Писмо напамят. Кед буд оцці віллени, Ориген мал теди 14 роки. Вон, и сам сися да за виру церкви и умре. Мац му поскривала памати и так млади Ориген не могол вонка висц, да и юн пошеводчи пред другими синою виру у Христа Господа. Його Бог чуval за вругу вельку роботу. И вон бул познайше за виру мучени, але єшо умар як мученик. То бул еден од найученішіх людюх, яких швет до герас мал. Жил у третім столітію.

Кев не могол вонка до цемніці гу своїму оцови, да то там цеши и да му винчус, же є таки щешліви, же може за святу виру страдац и умрец, вон написал писмо своїму оцови, в котрого вибирає даскельо слово, да видза нашо млади читатель, як треба святу виру цемніц и любиц. Вон так пи-

сан свойому оцови до цемніці:

„О мой оче! Я Вас блатам на коленох, да останеце вірни Христу и не похитні аж до конца. Най Ваша ніжна любов, яку маце гу, мне, не злоби то, да не обрекніце вири Христові. Я превезім Вашо место и будзем ще старац за нашу мацер и моїх братох. А кед Ни маце таке панце, же можеце умрец пре любовту Христу Господу, я готови исц од хижі до хижки и модліц милостиню, кед буде потребне, да их отримам. Але, мой оче, ище раз Вас благам: да юс візач не кирекніце Христа Господа. Ми єшо пешиме; же змеє двери мученіка...“

И Леонід умар од мученическій шмерці, а млади Ориген віполнел своїй обещані.

Ето таки десци виходило християнство од первих своїх початкох, а так виходове и пешка, як маме приклади у Меженку, дзе єднак и стари и мали длеци умераю за святу виру.

Чи и ми, добри читателе, готови па таки прогонства и церпеля за святу виру? Модліме ще Богу, да нам да живу святу виру, бо и за нас вредна слова Христа Господа: „Иже любит оца или матеръ паче мене, несть мене достоинъ...“

Претплацийце єшо на „РУСКИ НОВИНИ!“

ка од ргевере, и „Santa Maria od ргевере“. Пред тима юнельками зашалено пшетло и горя дінь и ноц 12 вельки красни канделабри (лампи). —

У канделічкі сикстинской є и гроб св. Єролима, котри длути час прежил у своїм животу при вифлеемских яшельках у тей церкви Пречистей Діви Марії. — У канделічкі Боргеса або Павлинска, а во-ла єшо зато, бо ю папа Павло V зос роду Боргеседал направиц а у ней єшо находзини гроб того истого Папи —

Ту єст у сдней канделічкі и жертвеннік зос чудотворним образом Матери Божії, тата слика є обложена зос драгоценним каменем до єшо вола (Лапис лазури) а то, с найдракши каменем од швіцького и од злата и стрибла. Сам жертвеннік є украшени и то зос 4 слупами зос восточного яспи-за а конци и сподок тих

слупах од чистого злага. Гваря, же то сдна од найкрасших и найбогатших канделічків Матери Божії на швіцьким швеце. А тот образ Матери Божії цо є чудотворни цо є єшо чува у тей канделічкі — гваря, же на сликал ѹице сам св. Євангелист Лука, и зато, ма бара високу вредносц.

У тей церкви Матери Божії Шніжній, зос єдното места у штред церкви зос горе, в дінь пятого авгуаста, кед єшо слави Пречистей Діви Марії Шніжній, слупаю били лісточки зос квіца долу, так же є шишка церкви поікрита як би зос шнігом, а то на спомен тогого шніга цо спаднул у Риме у штред найпекішій гору-чави на 5 авгуаста.

Пред церкви стої вельки слуп (обелиск) од каменя а на верху криж. Тот слуп дал принесц ту Папа Сіксто V, зос гроба цара поганського Авгуаста. А принесц то дал ту року 1587, и поставел на верх криж.

Поставене памятника

† Йоанови Храниловичови.

Прешлеї саботы у Новим
Саду на бара торжественны
способ и у присутствии вель-
кого числа приятельох и
народа поставени надгробни
памятник пок. панотоцы
Ивана Хуаниловича.

На 8 годз. отримал домуши парох О. Дюра Павич ск. службу Божку за усопої думи покійного Храпиловича. Церква була полна народу як в представників цивільних и воєнних власців, и новосадських міщанських організацій.

По Богослужению попшло на греко-катол. теметов дле поховання покойни Хранилович. На його гробе подвигнути барз краски споменик. Прави украс теметока. На їм пише: Ту почива Іоан Хранилович, гр. катол. прота, писник, кайкевщик, новинар итд. род. 18. дец. 1855 р. умар у Новим Саду 5. липня 1924 р. Своїому першому предсідателю він подзвінгла тот споменик новосадська секція Югославського Новинарського Удруження при помозі його приятельох и бачних Русинех. Інци урезаки и стишаки з писні покойного:

МАЛИ ВИСТИ

У позліднім часу зме хибно жвек, же ще банкет у чесці о. **Дра Гаврила Костельника** отрима 12 липня, медзитим тут бан-

Ватикан

Чуди зме вельо раз замено Ватикан. Ватикан є бываве папох римских. А склада ше тот Ватикан зосвельох палатох и преко 11 езри вшельяких зданийох. На пр. Ту су падати величанствени за високих достоянственикох. Ту су превельо хижи за биване. Ту вельо каплічки. Ту у Ватикану видно прекрасни затради, прекрасно ушорсни парки. Того шицю єдним словом ше пола Папски двори, або Ватикан. Тот сам Ватикан за врема едну вельку часц самого Рима. У тим Ватикану пидза ше вшельяки мусей, у котрими ше чува стариносц и то самого Рима, венка стариносц Египта, та стариносц и других народох света, дзе ше видзи з того іх обичай, які-жivot іх. Видан ше іх култура як ше розвивали и розвили до тераз. —

кет ще вс отрима 12-ого
але дня 19. augusta на
Преображеніе. Являме
то цинаком, котри жадаю
участвовані.

Ту ще онда галерії сликох, та статуй (слики од каменя). У тих музеях, па зес тих галеріях сликох видзи ще и християнска культура як ще розвивала и розвивала од I. Хр. па до исчезнинных дньох. —

Ту су библиотека и архиви који су најславнији у шицким швејцарима. Позната библиотека, Галицка библиотека. Ту је чувао списи старих списатеља. Ту је чувао и може читати књижници и свято писмо у вишеструких језицима швета. Рахује же, же је ту књижко 100 година. —

Ту видно један и пыншна старима списами, докумен-тажи и рукописи: Виргилија, Петrarка, Тасса, Данте, списи св. Карла Боромеј-скога, та вељо преко 30 езри других славних лю-дзох и списатељох шпата.

(Далее будэс.)

Шветочни Отпочивок

Царство Христово на земли.

Так учези к Апостоли с Христу Цару. Вони велько и превесло знали о Ісусу Христу, бо з Ним жили через 3 роки, слухали Його науки, патрели чуда Його. Ров-

коасдати шашким, як Христов Цар убого жити, як ще мондало по козах за рід людски, як створен чуда: исцівши врацал від проявлених викнавств, мертвих воскрешавши и т. д. Шицко-того розказавши Апостоли, а тири слухали и сами о тим роздумовали и постановили: пайдем и ми за присладом Христа Царя и будеме винозньовец Його науку... А кед Апостоли признач у поучуванню до остатніх діньях життя Христа Царя — як Ісус Христос останій раз вшок до Єрусалиму и че заплакал над жителлями Єрусалима, бо видавел, же вона предадно на викин пре скіфія навирство, и же йм ніт не поможет Його страждання піжериза крізьку: кед проповедали о тим, що Ісус Христос істерся од штварктку вчара до третій години пенепадно величного пяtkу пре Гризки Шицких людасіх. Теди піжеризи роздумовали о своїх гризках, какли не и споведали юс, а Апостоли слухали их споведа, боти Ісус Христос и на то дал власцю словами: „Піжже стїбстите гризки, стїбсгутте йм“.

Катоноах почуло ише и о там, як вони мусили війти за співного краля, та у воїнів не пішло сказко, що шму дежертиро- ват, але віддали їх непріятелю, бо за такі зробили ческа Іх кара- замерили.

Сидак Апостоли поучовала воїнів Христових, як їм наспів подко нітда віркниуць ще своєї смрті вири у Христя Царя и Іого науку, соч біз яз то требало и веліо церкви, або ж умрець, бо хто то зроби, того Ческа кара замерза.

Так учили Апостоли Христови, и крестели, мирономазовали, споведали, причащали, нахлебовали и нікто ще до того не минав, бо яка би то була війська, до котрой би ще минувши поганіли

Нашо претплатници

Обновили предплату следующим и.и.

Василь Корпант, Дюрдъзов	за 1927/28	100	дни.
Данил Будански 1142, Р. К.	" 1928	50	"
Михал Маквай 683, Р. К.	" 1928	100	"
Йоан Надъ, Америка	" 1928	200	"
Михал Пельга, Коцур	" 1928	200	"
Митар Надъ, краят, Петровци	" 1928	100	"

ТАРІОВИНА

Жито	Дин.	245—250—
Кукурица	"	295—300—
Ярец	"	220—225—
Овес	"	217—222—
Раж	"	290—295—
Пасуля	"	580 600—
Мука 0	"	375—385—
Мука 2	Дин.	487—497·50
Мука 5	"	447—497·50

БЕРЗА

Берлин I златага марка	13·55	д.
Будим I пенги (рингг)	0·00	"
Италия 100 лира	316·...	"
Бухарест 100 лей	34·—	"
Лондон I фунд. штер.	270·—	"
Нью-Йорк I доллар	56·80	"
Париж 100 франки	224·70	"
Праг 100 Чес кр.	168·—	"
Акцион Э. К. В. Д. Д.	325	"
Швейцарска I франк	10·95	"